

## Arrest

nr. 216 960 van 15 februari 2019  
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. KALIN  
Hulsbergweg 7A  
3520 ZONHOVEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 10 oktober 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 september 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 november 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 december 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN en van attaché E. GOOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 30 september 1998.

De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 5 november 2015 en dient op 17 november 2015 een verzoek om internationale bescherming in.

Op 27 maart 2017 wordt de verzoekende partij op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen gehoord.

Op 14 september 2017 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing waarbij zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(…)

#### **A. Feitenrelaas**

*U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten. U bent 18 jaar geleden geboren in het dorp Reshak in het district Sherzad in de provincie Nangarhar. U ging nooit naar school en kunt lezen noch schrijven.*

*Ongeveer een jaar of anderhalf jaar voor uw vertrek uit Afghanistan begon u te werken in de garage van uw broer K(...) G(...). Op de eerste dag van de ramadan van 2015 (17 juni 2015), ongeveer twee à drie maanden voor uw vertrek, moesten uw broer en u naar het districtscentrum van Sherzad om een auto te herstellen.*

*Tien à vijftien dagen later kwamen leden van de taliban naar jullie garage om jullie mondeling te bedreigen, te zeggen dat jullie voor de overheid werkten, te vragen om jullie bij hen aan te sluiten en om jullie een pak slaag te geven. Nog tien à vijftien dagen later, tegen het einde van de ramadan, kregen jullie een eerste dreigbrief waarin staat dat jullie moesten stoppen met werken voor de ongelovigen en voor de taliban moesten werken. Ongeveer een maand later kregen jullie een tweede dreigbrief.*

*U leefde samen met uw broer nog 20 à 25 dagen in een grot en verliet ongeveer begin september 2015 Afghanistan. Op 5 november 2015 kwam u aan in België en vroeg op 17 november 2015 asiel aan. U raakte uw broer K(...) G(...) kwijt in Iran en heeft sindsdien niets van hem vernomen.*

*U vreest bij terugkeer naar Afghanistan gedood te worden door de taliban.*

*Ter staving van uw asielaanvraag legt u de originele taskara van uw vader, uw originele taskara, de twee dreigbrieven, een bevestigingsbrief van de maliks over uw problemen en de briefomslag waarin dit alles naar België is gestuurd neer.*

#### **B. Motivering**

*Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.*

*Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asiolverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (gehoorverslag CGVS, dd. 27/03/2017, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.*

*Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de*

*mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.*

*In casu werd vastgesteld dat uw verklaringen omtrent uw scholingsgraad, identiteit en plaats van herkomst niet geloofwaardig zijn.*

*Vooreerst dient te worden vastgesteld dat uw beweringen een ongeschoolde arbeider te zijn die nooit buiten zijn dorp kwam allerm minst strookt met de informatie die terug te vinden is op uw facebookaccount. Zo stelde u reeds bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat u analfabeet bent (verklaring DVZ, dd. 23/06/2016, p. 4). Ook tijdens het gehoor op het CGVS benadrukt u meermaals dat u niet naar school bent gegaan (CGVS, p. 3, 5, 9, 14) en dat u niet kunt lezen of schrijven omdat u niet naar school bent gegaan (CGVS, p. 14). Gevraagd naar de maanden van het jaar in de Afghaanse kalender, antwoordt u dat u ze niet goed kent omdat u niet naar school bent geweest (CGVS, p. 3). Na onderzoek van uw facebookaccount kan geen geloof gehecht worden aan die ongeletterdheid. Zo werd er bijvoorbeeld een commentaar van u teruggevonden van 14 april 2015, vier en een halve maand vóór u Afghanistan verliet, op de foto H(...) J(...). Deze persoon, waarmee u nog steeds bevriend bent op facebook, woont in Jalalabad en heeft gestudeerd aan de Kabul University. Deze activiteit op facebook is opmerkelijk gezien u op de vraag of u reeds actief was in Afghanistan verklaart facebook niet echt te gebruiken omdat u niet wist hoe het werkte. Uw broer had een account aangemaakt voor u (CGVS, p. 11). Het feit dat u talloze pagina's en berichten heeft geliket in de periode voor het verlaten van Afghanistan doet echter op ernstige wijze afbreuk aan deze verklaringen en dus ook in de eerste plaats aan de door u verklaarde ongeletterdheid. Deze vaststelling wordt nog versterkt doordat veel van de berichten die u likete louter foto's zijn van teksten. Van een zekere T(...) N(...) heeft u zelfs verschillende ellenlange berichten geliket die zelfs in het Engels zijn neergeschreven, hetgeen opnieuw vragen doet rijzen omtrent uw ongeschooldheid. Uw verklaring als zou uw broer dit account hebben gemaakt (CGVS, p. 11) is ook niet afdoende voor het feit dat er reeds activiteit was op het account. De originele gebruikersnaam van het account bestaat namelijk grotendeels uit uw naam "n(...)m(...)98031" en niet uit de naam van uw broer K(...) G(...), maar ook stelde u dat ook uw broer nooit naar school is gegaan (CGVS, p. 7), waardoor het dus een raadsel is hoe hij wel in staat zou zijn om zonder enige scholing vlot met facebook overweg te kunnen. Deze vaardigheid met facebook die duidelijk naar voren komt door uw veelvuldig gebruik ervan, doen ernstige twijfels rijzen omtrent het door u beweerde profiel van ongeletterde arbeider.*

*Evenzeer opmerkelijk hierbij is dat u verklaarde enkel Pasjt oe te spreken, waarbij u uitdrukkelijk beweert geen enkele andere taal te spreken (verklaring DVZ, p. 1; CGVS, p. 14) terwijl u op facebook lid bent van verschillende groepen met als titel een woord of spreuk in het Dari, waaronder groepen zoals "My Small World" en "Educated boys and girls group". Zeker die laatste doet opnieuw afbreuk aan uw vermeende ongeletterdheid. Het vermoeden dat u toch Dari kent wordt verder bevestigd door het feit dat u de pagina van de BBC "BBC Persian", alsook die van Voice of America "VOA Persian" en "VOA Dari" liket en volgt. De eerder vermelde berichten in het Engels die u likete zijn dan weer van zo'n niveau van Engels dat er ook ernstige twijfels bestaan over het feit dat u geen Engels zou kunnen.*

*Tijdens het gehoor op het CGVS werd u reeds geconfronteerd met enkele van de groepen waar u lid van bent en stelde u dat u simpelweg groepen toevoegt waarop u uitgenodigd wordt door andere mensen zonder te weten wat het betekent (CGVS, p. 20). Dit is vanzelfsprekend niet geloofwaardig en ernstig, zeker aangezien u lid bent van in totaal slechts 25 groepen en sommige van die groepen een uiterst beperkte ledenomvang hebben die geenszins wijst op een verspreiding via spamuitnodigingen.*

*U werd bovendien tijdens het gehoor gewezen op uw lidmaatschap van een groep in het Dari genaamd "Handsome Boys and Girls of Kabul", dit terwijl u zelf beweert nooit ergens anders dan in Sherzad te hebben gewoond in Afghanistan (CGVS, p. 4, p. 20). Wanneer uw account opnieuw bekeken werd na het gehoor, bleek u niet langer lid te zijn van deze groep. Deze vaststelling doet vermoeden dat u zaken wilt verbergen. Deze groep is echter niet de enige verwijzing naar andere regio's dan Sherzad die terug te vinden is in uw facebookhistoriek. Zo bent u ook fan van de pagina van "OxyGym", een fitnessclub die in Kaboel gelegen is. Op de voorpagina van uw account staat daarenboven "Lives in Kabul, Afghanistan" geschreven, hetgeen u zelf verklaart door het feit dat het uw broer was die uw account zou gemaakt hebben (CGVS, p. 19). Een blik op de foto's die u liket van facebookvrienden, leert echter dat die vrienden in de stad Jalalabad, de stad Kaboel en velen onder hen zelfs in Pakistan leven en gestudeerd hebben. Deze activiteiten komen in geen geval overeen met uw verklaringen dat u éénmaal in Jalalabad bent gepasseerd onderweg naar België (CGVS, p. 11), nooit ergens anders dan in Sherzad heeft gewoond in Afghanistan (CGVS, p. 4) en nooit ergens anders naartoe ging dan uw eigen*

dorp Reshak in het district Sherzad en het naburige dorp Hashimkhel waar uw werk was (CGVS, p. 22). De personen die u zelf volgt op facebook blijken bovendien ook Pakistaan te zijn terwijl u uitdrukkelijk verklaart nooit in Pakistan te hebben gewoond (CGVS, p. 2).

De vaststelling dat uw verklaringen inzake uw identiteit, afkomst en scholing, allerm minst schijnt te stroken met de informatie die terug te vinden is op uw persoonlijke facebookpagina doet ernstige afbreuk aan uw geloofwaardigheid en aan uw voorgehouden profiel.

Vervolgens moet worden opgemerkt dat uw kennis over het district waarvan u beweert uw hele leven te hebben doorgebracht ernstige gebreken vertoont. Enkele dichtbij gelegen dorpen zoals Ganga Khail en Rewal weet u op het eerste zicht min of meer correct te situeren (CGVS, p. 12) maar wanneer naar andere dorpen gevraagd wordt die op gelijkaardige afstand of zelfs nog dichtbij uw woonplaats en uw werkplaats liggen, moet u het antwoord schuldig blijven of situeert u de dorpen net op een heel andere plaats in het district. Het is opmerkelijk dat u bijvoorbeeld het dorp Khwazakhel dat net naast de weg ligt tussen uw dorp Reshak en het dorp Hashimkhel waar u ging werken, situeert in de richting van Bilal Khel dat in de tegenovergestelde richting ligt, en dat het zou behoren tot het dorp Markikhel dat nog een stuk verder gesitueerd is, eveneens in de tegenovergestelde richting (CGVS, p. 13). Ook het dorp Shaikhani dat net voor Hashimkhel komt en eveneens aan de weg ligt, situeert u verder dan Bilal Khel, achter de bazaar van Markikhel aan de benedenkant van Estar Kalay naar de zonsopgang (CGVS, p. 23-24) en dus in de tegenovergestelde richting van uw dorp. Dit zijn dorpen die u elke dag zou gepasseerd zijn onderweg naar uw werk in Hashimkhel, dorpen die op minder dan 5 kilometer van uw dorp Reshak liggen en op minder dan de helft daarvan van uw werkplek. Dat u zegt deze dorpen te kennen maar deze zo flagrant verkeerd situeert, doet op ernstige wijze afbreuk aan uw geloofwaardigheid omtrent uw verblijf in Sherzad. Ook het dorp Zangzaye, situeert u verkeerd in Markikhel terwijl het in tegenovergestelde richting ligt (CGVS, p. 16). Van andere dorpen die slechts een paar kilometer verwijderd zijn van uw leefomgeving zoals Tootagi Tamay (CGVS, p. 6), Loteya Tamay (CGVS, p. 6), Wate Kala (CGVS, p. 15), Qazyani (CGVS, p. 15), Patra (CGVS, p. 15), Nandari Khail (CGVS, p. 15), Ghara (CGVS, p. 23), Kachra (CGVS, p. 23) en Walmasa (CGVS, p. 24) heeft u nog nooit gehoord. Zelfs indien u enkel in de garage zou blijven terwijl uw broer de verplaatsingen maakte, mag verwacht worden dat u door het contact met de klanten op zijn minst zou gehoord hebben van al deze dorpen. Over het dorp Bilal Khel dat u zelf verschillende keren vermeldt om andere plekken te situeren (CGVS, p. 5, 11, 12, 23) zegt u dan weer dat u geen rivier moet oversteken om er van uw dorp te geraken terwijl de kaart duidelijk aantoont dat uw dorp en Bilal Khel gescheiden worden door een rivier (CGVS, 12). Wanneer u gevraagd wordt om de weg te beschrijven tussen Bilal Khel en het dichtbij gelegen Shandai Murga, ontwijkt u de vraag volkomen (CGVS, p. 12).

Gevraagd naar klinieken in uw district zegt u dat u er maar twee kent, een in Shandi Tut en een in Kodikhel (CGVS, p. 22). Opmerkelijk genoeg blijkt uit objectieve informatie van het Afghaanse ministerie van gezondheid dat er net in Bilal Khel een kliniek aanwezig is, hetgeen ruwweg anderhalve kilometer van uw dorp ligt. Door deze talrijke, ernstige gebreken in uw verklaringen over de regio waar u uw hele leven zou hebben doorgebracht en waar u het laatste anderhalf jaar ook werkzaam zou zijn geweest in een garage, slaagt u er niet in aannemelijk te maken dat u effectief in het district Sherzad heeft gewoond.

Tot slot is het opmerkelijk dat u niet op de hoogte blijkt te zijn van enkele belangrijke personen uit uw district en regio. Zo heeft u nog nooit gehoord van de talibancommandanten Haqiq (CGVS, p. 21), Haqyar (CGVS, p. 21) en Qudratullah (CGVS, p. 22), terwijl deze allen actief waren in het district Sherzad als commandanten. Commandant Haqiq werd gedood in 2013, commandant Haqyar werd gedood in gevechten tussen de taliban en Daesh in uw regio Morga en Wadesar twee maanden voor uw vertrek in 2015, en Qudratullah, die bovendien schaduwgouverneur van de taliban was voor het district Sherzad, werd een maand voor uw vertrek gearresteerd. Dat u nog nooit heeft gehoord van deze drie belangrijke talibancommandanten waarvan er twee net voor uw vertrek dan nog uitgeschakeld of ingerekend werden, hetgeen op het nationale nieuws verscheen, doet opnieuw vragen rijzen omtrent uw beweerde verblijf in Sherzad, te meer daar u beweert dat u in een garage werkte en naar de radio luisterde (CGVS, p. 23).

Ook van andere plaatselijke publieke figuren uit uw regio zoals de onderminister van drugsbestrijding Haroon Rashid Sherzad en het provinciaal raadslid Haji Mohammad Ajmal Umar heeft u nog nooit gehoord (CGVS, p. 20). Dit is vooral opmerkelijk aangezien u op facebook wel fan blijkt te zijn van de pagina's van verschillende nationale politici zoals van vicepresident Abdul Rachid Dostum, van voormalig minister van Binnenlandse Zaken Mohammad Haneef Atmar en van een foto van de

*Pakistaanse Jamiat-e-Islami partij, hetgeen toch wijst op een zekere politieke interesse. Het is dan zeer opmerkelijk dat u enerzijds niet op de hoogte bent van belangrijke politieke figuren uit uw eigen district maar anderzijds wel interesse toont in nationale politieke figuren, in politieke partijen uit uw buurland Pakistan en in politici uit Kaboel zoals Shukria Barakzai. Bovendien is het vreemd dat u als ongeschoolde arbeider die nooit buiten zijn district kwam toch lid bent van de facebookgroep die in het Pasjtje "Law and politics" heet en waarin politiek getinte boodschappen geplaatst worden.*

*Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen heeft u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Sherzad gelegen in de provincie Nangarhar en een ongeschoolde arbeider te zijn. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw identiteit en beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Sherzad heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.*

*De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.*

*Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.*

*U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS d.d. 27 maart 2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan (CGVS, p. 19 en 25). Uw reactie hierop was dat u nergens anders heeft gewoond en de waarheid vertelde. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen (CGVS, p. 2). Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.*

*Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden*

*in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielaanvraag raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.*

*Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw aanvraag toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofdzaak geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.*

*De door u neergelegde documenten hebben geen invloed op bovenstaande vaststellingen. Documenten kunnen enkel aangevoerd worden wanneer zij ondersteuning vinden in geloofwaardige verklaringen, hetgeen hier niet het geval is. Ook moet worden opgemerkt dat uw taskara moet vermelden dat u student bent terwijl u zelf aanhoudt nooit naar school te zijn geweest. De taskara van uw vader zegt niets over uw identiteit en verblijfplaats, net zoals de dreigbrieven, bevestigingsbrief van de maliks en de briefomslag niets zeggen over uw identiteit. De briefomslag toont bovendien aan dat deze documenten u vanuit Kaboel werden opgestuurd. Tot slot moet verwezen worden naar objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (toegevoegd aan uw administratief dossier) waaruit blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten gemakkelijk op niet-reguliere wijze Afghaanse documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen niet van authentieke te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw aanvraag te herstellen.*

### **C. Conclusie**

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”*

#### **2. Over de gegrondheid van het beroep**

2.1. In een eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (hierna: het Verdrag van Genève), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel, van het proportionaliteitsbeginsel en van artikel 4 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming.

In een tweede middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 48/4 en 62 van de Vreemdelingenwet, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

Gelet op de nauwe samenhang tussen de middelen worden ze samen besproken.

##### **2.1.1. De verzoekende partij licht haar middelen als volgt toe:**

*“Verzoekende partij stelt dus onder andere dat het CGVS geen rekening heeft gehouden met de bepaling van artikel 4.3. van Richtlijn 2004/83.*

*Het artikel luidt als volgt:*

*(...)*

Het CGVS is van oordeel dat verzoekende partij geen geloofwaardige verklaringen met betrekking tot zijn verblijf in Afghanistan zou hebben afgelegd. Verzoekende partij volgt deze motivatie niet, reden waarom huidige procedure wordt ingeleid.

#### 2.1. Wat betreft zijn verklaringen omtrent scholingsgraad, identiteit en plaats van herkomst

\*

Het CGVS motiveert haar beslissing als volgt:

(...)

##### • Wat betreft zijn geschooldheid en de informatie op zijn facebookaccount

Verzoekende partij benadrukt dat hij in Afghanistan geen facebook gebruikte en dit pas heeft leren gebruiken in België.

Verzoekende partij heeft tevens verklaard dat zijn broer zijn facebookaccount heeft aangemaakt reeds in Afghanistan en dat zijn broer zijn account toen reeds heeft gebruikt.

Verzoekende partij stelt dat hij dit niet was. Hijzelf heeft er mee leren werken na zijn aankomst in België.

Verzoekende partij verwijst naar p. 19 van zijn verhoor:

"Ik heb mijn facebook account niet zelf gemaakt, mijn broer heeft het gemaakt. Misschien is hij er geweest, aangezien hij ook naar Ningarhar ging. "

Verzoekende partij verduidelijkt daarnaast dat zijn broer 6 à 7 jaar naar school is gegaan en dus wel in de mogelijkheid was, in tegenstelling tot hem, om zo een facebookaccount aan te maken en deze te gebruiken.

Daarnaast wil verzoekende partij ook nog verder verduidelijken dat hij ook tijdens het verhoor heeft verklaard dat hij wat hij tegenkomt op facebook liket, ook al begrijpt hij het niet.

Verzoekende partij verwijst hieromtrent naar zijn verklaringen op pagina 20 van het verslag van zijn verhoor:

"Op facebook zijn mensen overal, in Londen, in België, in Duitsland. Ze zijn overal. Hoe kan ik weten wie waar is? Wanneer we praten, weten we pas dat die mensen in Londen zijn of in Duitsland of in Ierland. De hele wereld heeft facebook.

(...)

Zoals ik al zei, hoe kan dit dat weten? Mensen sturen verzoeken en ik voeg hen gewoon toe. Erna, als ik het toon aan een vriend, zegt die vriend wat het is maar hoe kan ik het weten wat er staat? "

##### • Wat betreft de taal/talen die hij spreekt

Op basis van de facebookpagina is het CGVS van oordeel dat er indicaties zijn dat verzoekende partij Dari zou kennen en hij niet ongeletterd zou zijn.

Verzoekende partij verklaart andermaal formeel geen Dari te kennen in Afghanistan.

In België heeft hij enkele noties uit het Dari geleerd, via vrienden.

Als verzoekende partij lid is van groeperingen met als titel een woord of een spreuk in het Dari, is dit niet omdat verzoekende partij Dari spreekt maar omdat hij, zoals hierboven ook reeds gesteld, uitnodigingen aanvaard, foto's liket...

Ook hier verwijst verzoekende partij naar pagina 20 van het verslag van zijn verhoor:

"[...]"

Dit wordt ook niet tegengesproken door het CGVS noch weerlegd door de prints van zijn facebookaccount.

##### • Wat betreft het lidmaatschap van bepaalde groepen op facebook

Verzoekende partij heeft hierop geen enkele invloed in die zin dat hij uitnodigingen ontvangt en deze ook accepteert.

Ook hier verwijst verzoekende partij naar pagina 20 van het verslag van zijn verhoor:

"[...]"

Het CGVS stelt dat verzoekende partij geen lid meer is van deze groepering.

Verzoekende partij begrijpt niet hoe dit komt.

Hij heeft alleszins niets gedaan om er geen lid meer van te zijn. Dit moet dan door de groepering zelf gebeurd zijn, want hij heeft daartoe niets ondernomen.

##### • Wat betreft de andere aangehaalde vermeldingen op facebook

Zo verwijst het CGVS onder andere naar het feit dat verzoekende partij fan is van de pagina 'OxyGym', een fitnessclub die in Kaboel gelegen is en naar de vermelding op de voorpagina van zijn facebook 'Lives in Kabul'.

Daarna worden de verklaringen van verzoekende partij in vraag gesteld op basis van de foto's die verzoekende partij heeft geliket.

Het CGVS is van oordeel dat deze activiteiten niet zouden overeenkomen met zijn verklaringen dat verzoekende partij éénmaal in Jalalabad is gepasseerd onderweg naar België, nooit ergens anders dan in Sherzad heeft gewoond in Afghanistan en nooit ergens anders naartoe ging dan zijn eigen dorp Reshak in het district Sherzad en het naburige dorp Hasimkhel waar zijn werk was. Het CGVS verwijst

ook nog naar de personen die via het facebookaccount van verzoekende partij worden gevolgd en die Pakistaan blijken te zijn terwijl verzoekende partij verklaarde nooit in Pakistan te hebben gewoond. Verzoekende partij benadrukt zijn argumentatie zoals hierboven reeds uiteengezet. Hij heeft enkel uitnodigingen aanvaard of zaken geliket, zonder dat deze likes iets met de inhoud te maken hebben in die zin dat hij de inhoud begrijpt.

Ook hier verwijst verzoekende partij naar pagina 20 van het verslag van zijn verhoor:

"[...]"

• **Conclusie**

Verzoekende partij is van oordeel dat het CGVS niet redelijk is in haar beslissing en onvoldoende rekening houdt met de specifieke situatie waarin verzoekende partij zich bevond (ongetuigdheid, dat hij wel liket maar amper iets van commentaar schrijft

Verzoekende partij is dan ook van oordeel dat de argumentatie van het CGVS niet kan weerhouden worden.

2.2. Wat betreft de kennis over het district

Het CGVS motiveert haar beslissing dat de kennis over het district waarvan hij afkomstig is ernstige gebreken vertoont.

Het CGVS stelt dat verzoekende partij enkel dichtbij gelegen dorpen min of meer correct kan situeren, maar andere dorpen op dezelfde afstand, zou verzoekende partij niet correct situeren of het niet weten.

Bijkomend stelt het CGVS:

"Zelfs indien u enkel in de garage zou blijven terwijl uw broer verplaatsingen maakte, mag verwacht worden dat u door het contact met de klanten op zijn minst zou gehoord hebben van al deze dorpen. Over het dorp Bilal Khel dat u zelf verschillende keren vermeldt om andere plekken te situeren (...), zegt u dan weer dat u geen rivier moet oversteken om er van uw dorp te geraken terwijl de kaart duidelijk aantoont dat uw dorp en Bilal Khel gescheiden worden door een rivier (...). Wanneer u gevraagd wordt om de weg te beschrijven tussen Bilal Khel en het dichtbij gelegen Shandal Murga, ontwijkt u de vraag volkomen (...)"

Verzoekende partij kan zich niet vinden in deze argumentatie van het CGVS.

Ondanks de motivatie van het CGVS in diens beslissing, bevestigt verzoekende partij zijn verklaring: om van zijn dorp naar Bilal Khel te gaan moet geen rivier overgestoken te worden.

Een rivier is erna.

Verzoekende partij probeert het als volgt te verduidelijken:

Bilal Khel \*

|           |                   |                   |
|-----------|-------------------|-------------------|
| *         | *                 |                   |
| Zijn dorp | Riwal (fonetisch) | rivier loopt hier |

Daarnaast motiveert het CGVS haar beslissing door te verwijzen naar de verklaringen van verzoekende partij aangaande de klinieken van het district en neemt het verzoekende partij kwalijk dat hii niet de kliniek in Bilal Khel heeft genoemd, en wel 2 andere (in Shandi Tiut en in Kodikhel).

Verzoekende partij blijft bij diens verklaring: er was geen kliniek in Bilal Khel op dat moment, zeker geen die actief was.

\*

Daarnaast acht het CGVS het opmerkelijk dat verzoekende partij niet op de hoogte was van enkele belangrijke personen uit diens district en regio.

Verzoekende partij kan bijkomend het volgende nog toevoegen:

-talibancommandant Haqiq -talibancommandant Haqyar -talibancommandant Qudratullah

- Onderminister van drugsbestrijding Haroon Rashid Sherzad Deze kent verzoekende partij niet.

Verzoekende partij kan dan ook maar vaststellen dat deze niet door iedereen gekend zijn en dat het CGVS aan verzoekende partij te zware eisen stelt.

- provinciaal raadslid Haji Mohammad Ajmal Umar: deze kent verzoekende partij wel. Hij stelt dat niet uitdrukkelijk werd geïnformeerd naar deze persoon.

\*

Verzoekende partij is dan ook van oordeel dat de argumentatie van het CGVS niet kan weerhouden worden."

En

"Artikel 48/4 Vreemdelingenwet bepaalt:

(...)

*Het CGVS weigert eveneens de subsidiaire bescherming aan verzoekende partij toe te kennen om reden dat er geen geloof kan worden gehecht aan de verklaarde verblijfplaatsen en Afghanistan en/of feitelijk herkomst uit Afghanistan.*

*Zoals hierboven reeds aangekaart is verzoekende partij van oordeel dat hij geen ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd en dat zijn verklaringen wel voldoende zijn om te oordelen waar zijn verblijfplaatsen waren en van welke regio hij afkomstig is in Afghanistan.*

*Het tweede middel is ernstig en gegrond."*

2.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partij deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt.

### 2.3. Beoordeling

#### 2.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient daarbij niet noodzakelijk op alle aangevoerde argumenten in te gaan.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers verzoek om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een gemotiveerd arrest te vellen dat aangeeft om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

#### 2.3.2. De bewijslast

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen te worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die beperkt is tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald.

De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze

instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

## 2.4. Onderzoek van de aanvraag tot internationale bescherming

### 2.4.1. Aangaande de vluchtelingenstatus

De kern van verzoekers vluchtrelaas kan als volgt worden samengevat: de verzoekende partij verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn van het dorp Reshak gelegen in het district Sherzad van de provincie Nangarhar. Zij verklaart in Afghanistan nooit naar school te zijn geweest en niet te kunnen lezen of schrijven. De verzoekende partij stelt dat zij bij terugkeer naar haar land van herkomst vreest te worden gedood door de taliban. De verzoekende partij en haar broer K. G., die een garage had in het dorp Hashimkhel waar de verzoekende partij werkzaam was, zouden er door de taliban van beschuldigd zijn voor de overheid te werken. Volgens de verzoekende partij dienden zij en haar broer zich bij de taliban aan te sluiten en dreigden zij door de taliban te worden vermoord indien zij dit weigerden.

*In casu* hecht de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geen geloof aan verzoekers voorgehouden herkomst uit het district Sherzad van de provincie Nangarhar, noch aan verzoekers profiel van ongeschoolde arbeider die nooit buiten zijn dorp kwam, zoals blijkt uit de motieven van de bestreden beslissing.

De Raad beklemtoont dat het bepalen van de werkelijke herkomst van belang is wanneer deze streek de plaats is waar de verzoeker om internationale bescherming de bron van zijn vrees situeert. Het is dan

immers de werkelijke streek van herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zullen worden onderzocht.

De juridische en materiële situatie van de verzoeker om internationale bescherming kan dit echter moeilijk maken. Omwille van deze moeilijkheid om een sluitend bewijs voor te leggen, zal de verzoeker om internationale bescherming desgevallend zijn nationaliteit en zijn werkelijke streek van herkomst moeten aantonen louter op basis van zijn verklaringen, eventueel onderbouwd door andere stukken die aanwijzingen van zijn nationaliteit(en) en herkomst zijn of, in het geval van een staatloze, van het land van zijn gewone verblijfplaats.

Het komt de commissaris-generaal en bijgevolg ook de Raad toe te beoordelen of uit deze verklaringen redelijkerwijs kan worden afgeleid dat de verzoeker om internationale bescherming de nationaliteit en zijn werkelijke streek van herkomst voldoende aantoont. Indien de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen of de Raad van oordeel zijn dat dit niet het geval is en dat het onderzoek van het verzoek ten aanzien van een ander land dan wel een andere regio dient te gebeuren, komt het hen toe dit land/deze regio te bepalen door de overwegingen in rechte en/of in feite die hen tot een dergelijke conclusie leiden adequaat uiteen te zetten. Indien commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen of de Raad van oordeel zijn dat dit land/deze regio niet kan worden bepaald, omwille van de houding van de verzoeker om internationale bescherming of om elke andere reden, en ze dus onmogelijk kunnen overgaan tot een onderzoek van de gegrondheid van het verzoek om internationale bescherming, is het eveneens hun plicht om de redenen die hen tot een dergelijke conclusie leiden, adequaat uiteen te zetten.

Bij de beoordeling van deze redenen houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van de verzoeker om internationale bescherming. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermag acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoeker om internationale bescherming van feitelijke gegevens die behoren tot diens onmiddellijke leefomgeving. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van de verzoeker daarbij uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

Indien de verzoeker om internationale bescherming verklaringen aflegt waaruit moet worden geconcludeerd dat hij niet aannemelijk maakt afkomstig te zijn uit de streek die hij voorhoudt te zijn ontvlucht en waar hij de bron van zijn vrees situeert, maakt hij door zijn eigen toedoen elk onderzoek en correcte beoordeling van zijn eventuele nood aan internationale bescherming onmogelijk.

*In casu* legt de verzoekende partij tijdens de administratieve procedure volgende documenten neer ter staving van haar relaas: haar *taskara*, de *taskara* van haar vader, twee dreigbrieven, een bevestigingsbrief van de *maleks* over haar problemen en de enveloppe waarin deze documenten naar België werden gestuurd.

Middels een aanvullende nota die door de verzoekende partij werd neergelegd op 17 december 2018 brengt de verzoekende partij volgende stukken bij: fotokopieën van twee eigendomsakten betreffende de woning, grond en eigendommen van verzoekers grootvader in het dorp Reshak, waarvan kleurenkopieën worden neergelegd ter terechtzitting van 20 december 2018; een fotokopie van een attest van het dorpshoofd voorzien van een voor eensluidend verklaarde vertaling, waarvan het origineel wordt neergelegd ter terechtzitting van 20 december 2018; een fotokopie van een attest van de imam van het dorp Reshak voorzien van een voor eensluidend verklaarde vertaling, waarvan het origineel wordt neergelegd ter terechtzitting van 20 december 2018; een fotokopie van een enveloppe; kleurenkopieën van zes foto's die zouden genomen zijn in verzoekers dorp.

Wat betreft verzoekers *taskara*, dient te worden vastgesteld dat deze vermeldt dat de verzoekende partij student is, terwijl de verzoekende partij verklaart in Afghanistan nooit naar school te zijn geweest (stuk 7, gehoorverslag, p. 5, 25). Deze inconsistentie tussen de inhoud van de *taskara* en verzoekers

verklaringen doet afbreuk aan de authenticiteit van dit document. De *taskara* van verzoekers vader heeft geen betrekking op verzoekers persoon en hieruit kan derhalve niets worden afgeleid aangaande verzoekers identiteit of herkomst. Ook de eigendomsakten waaruit zou blijken dat de grootvader van de verzoekende partij over eigendommen beschikt in Reshak kunnen – nog daargelaten de vaststelling dat de originele documenten niet worden voorgelegd en een vertaling ontbreekt – niet aantonen dat de verzoekende partij van dit dorp afkomstig is en er gedurende haar hele leven, tot aan haar komst naar België in 2015, daadwerkelijk heeft gewoond. De bevestigingsbrief van de *maleks* en de dreigbrieven van de taliban worden door de verzoekende partij neergelegd ter staving van de door haar voorgehouden vervolgingsfeiten. Aan deze feiten kan echter geen geloof worden gehecht in de mate dat de verzoekende partij in gebreke blijft haar herkomst uit de regio waar zij deze feiten situeert aannemelijk te maken. Wat betreft de attesten van het dorps hoofd respectievelijk de imam van Reshak, dient gewezen te worden op het gesolliciteerde karakter, aangezien deze attesten door de verzoekende partij na haar aankomst in België verkregen werden teneinde haar herkomst uit Reshak aan te tonen in het kader van haar verzoek om internationale bescherming. Het betreft hier eenvoudige verklaringen die door eender wie kunnen zijn opgesteld en geen enkele garanties bieden wat betreft de authenticiteit van de daarop aangebrachte handtekeningen en stempels. De Raad wijst erop dat uit objectieve informatie aanwezig in het administratief dossier blijkt dat in Afghanistan een erg niveau van corruptie heerst en dat zowat alle documenten kunnen en worden nagemaakt. Dit geldt zowel voor documenten die van de overheid uitgaan als documenten die uitgaan van andere personen of instituten dan de staat (zie stuk 23, Landeninformatie, nr. 21: COI Focus “Afghanistan. Corruptie en valse documenten” van 27 juni 2013). Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om zonder meer geloof te kunnen hechten aan de informatie die zij bevatten. De foto’s bevatten geen enkele objectieve aanwijzing betreffende de plaats waar of de omstandigheden waarin zij werden genomen, en hebben derhalve geen bewijswaarde. De enveloppen, tot slot, kunnen erop wijzen dat de verzoekende partij post kreeg opgestuurd vanuit Kaboel respectievelijk Jalalabad, maar bevatten geen gegevens omtrent verzoekers regio van herkomst in Afghanistan.

Gezien deze vaststellingen en uiteengezette redenen, oordeelt de Raad dat de bewijswaarde van de voorgelegde documenten dan ook uiterst relatief is.

Omwille van de relatieve bewijswaarde ervan, volstaan voormelde documenten op zich niet om in deze stand van zaken de relevante elementen van verzoekers vluchtrelaas geloofwaardig te bevinden en zijn verzoek om internationale bescherming te beoordelen. Bijgevolg moet worden nagegaan of de verklaringen van de verzoekende partij voldoende consistent, precies, volledig en aannemelijk zijn opdat de relevante elementen van haar verzoek, in samenhang met de voorgelegde documenten, geloofwaardig kunnen worden geacht.

Aangezien de verzoekende partij verklaart te zijn geboren in het dorp Reshak gelegen in het district Sherzad van de Afghaanse provincie Nangarhar en daar heel haar leven te hebben gewoond tot haar vlucht uit haar land van herkomst, kan van haar redelijkerwijze worden verwacht dat zij over informatie beschikt waaruit kan blijken dat zij aldaar daadwerkelijk heeft verbleven gedurende de jaren voorafgaand aan haar komst naar België. Ook al wordt van de verzoekende partij niet verwacht dat zij over alle maatschappelijke en (socio-)politieke aspecten van Afghanistan, en meer in het bijzonder haar beweerde regio van herkomst, een gedetailleerde kennis bezit, zijn er geen redenen die kunnen verhinderen dat de verzoekende partij haar herinneringen aan haar persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving nauwgezet kan toelichten. Uit het administratief dossier kan blijken dat de verzoekende partij ruim de mogelijkheid werd geboden haar herkomst toe te lichten. Er werden zowel gerichte als open vragen gesteld die de verzoekende partij konden toelaten haar bekendheid aan te tonen met haar streek van herkomst en met de maatschappelijke en (socio-)politieke omgeving. Haar kennis is echter ontoereikend.

Vooreerst dient te worden gewezen op de gebrekkige geografische kennis die de verzoekende partij heeft van de onmiddellijke omgeving van het dorp waaruit zij afkomstig zou zijn. In de bestreden beslissing wordt dienaangaand terecht als volgt gesteld:

*“(…) Enkele dichtbij gelegen dorpen zoals Ganga Khail en Rewal weet u op het eerste zicht min of meer correct te situeren (CGVS, p. 12) maar wanneer naar andere dorpen gevraagd wordt die op gelijkaardige afstand of zelfs nog dichter bij uw woonplaats en uw werkplaats liggen, moet u het antwoord schuldig blijven of situeert u de dorpen net op een heel andere plaats in het district. Het is opmerkelijk dat u bijvoorbeeld het dorp Khwazakhel dat net naast de weg ligt tussen uw dorp Reshak en het dorp Hashimkhel waar u ging werken, situeert in de richting van Bilal Khel dat in de*

*tegenovergestelde richting ligt, en dat het zou behoren tot het dorp Markikhel (...) (CGVS, p. 13). Ook het dorp Shaikhhan dat net voor Hashimkhel komt en eveneens aan de weg ligt, situeert u verder dan Bilal Khel, achter de bazaar van Markikhel aan de benedenkant van Estar Kalay naar de zonsopgang (CGVS, p. 23-24) en dus in de tegenovergestelde richting van uw dorp. Dit zijn dorpen die u elke dag zou gepasseerd zijn onderweg naar uw werk in Hashimkhel, dorpen die op minder dan 5 kilometer van uw dorp Reshak liggen en op minder dan de helft daarvan van uw werkplek. Dat u zegt deze dorpen te kennen maar deze zo flagrant verkeerd situeert, doet op ernstige wijze afbreuk aan uw geloofwaardigheid omtrent uw verblijf in Sherzad. (...) Van andere dorpen die slechts een paar kilometer verwijderd zijn van uw leefomgeving zoals Tootagi Tamay (CGVS, p. 6), Loteya Tamay (CGVS, p. 6), Wate Kala (CGVS, p. 15), Qazyar (CGVS, p. 15), Patra (CGVS, p. 15), Nandar Khail (CGVS, p. 15), Ghara (CGVS, p. 23), Kachra (CGVS, p. 23) en Walmasa (CGVS, p. 24) heeft u nog nooit gehoord. Zelfs indien u enkel in de garage zou blijven terwijl uw broer de verplaatsingen maakte, mag verwacht worden dat u door het contact met de klanten op zijn minst zou gehoord hebben van al deze dorpen. Over het dorp Bilal Khel dat u zelf verschillende keren vermeldt om andere plekken te situeren (CGVS, p. 5, 11, 12, 23) zegt u dan weer dat u geen rivier moet oversteken om er van uw dorp te geraken terwijl de kaart duidelijk aantoont dat uw dorp en Bilal Khel gescheiden worden door een rivier (CGVS, 12). Wanneer u gevraagd wordt om de weg te beschrijven tussen Bilal Khel en het dichtbij gelegen Shandai Murga, ontwijkt u de vraag volkomen (CGVS, p. 12).”.*

Deze vaststellingen vinden steun in het administratief dossier, zijn deugdelijk en pertinent, en worden derhalve door de Raad overgenomen. Dienaangaand herhaalt de verzoekende partij slechts haar verklaring dat men geen rivier dient over te steken om van haar dorp naar Bilal Khel te gaan en schetst zij de ligging van beide dorpen ten opzichte van de rivier. De Raad kan op basis van de kaart van UNOCHA aanwezig in het administratief dossier slechts vaststellen dat de kortste route van Reshak naar Bilal Khel een rivier kruist (zie stuk 23, Landeninformatie, nr. 1, kaart Nangarhar Province: Sherzad District). Deze rivier blijkt overigens tussen Rewal en Bilal Khel te lopen, daar waar beide dorpen volgens verzoekers schets aan dezelfde kant van de rivier gelegen zijn. De verzoekende partij brengt zelf geen objectieve informatie bij waaruit blijkt dat zij, in tegenstelling tot wat kan worden afgeleid uit voormelde kaart, geen rivier moest oversteken om van haar dorp naar Bilal Khel te gaan.

Vervolgens stelt de Raad vast dat de verzoekende partij, gevraagd naar klinieken in haar district, verklaarde dat zij er maar twee kent, één in Shandi Tut en één in Kodikhel (stuk 7, gehoorverslag, p. 23), daar waar uit gegevens afkomstig van het Afgaans ministerie van Volksgezondheid aanwezig in het administratief dossier blijkt dat er ook in Bilal Khel een kliniek aanwezig is, op ongeveer anderhalve kilometer van verzoekers dorp (stuk 23, Landeninformatie, nr. 9, Lijst klinieken Sherzad). Waar de verzoekende partij stelt dat er in Bilal Khel zeker geen kliniek actief was toen zij nog in Afghanistan was, stelt de Raad vast dat voormelde gegevens aanwezig in het administratief dossier een uittreksel betreffen van een lijst van actieve (publieke) gezondheidsfaciliteiten in november 2014, toen de verzoekende partij zich volgens haar verklaringen nog in de regio zou hebben bevonden. Verzoekers verklaringen worden aldus tegengesproken door de objectieve informatie opgenomen in het administratief dossier.

Verder blijkt de verzoekende partij nauwelijks op de hoogte te zijn van belangrijke personen uit haar district en regio, zoals genoegzaam blijkt uit volgende pertinente motieven van de bestreden beslissing:

*“(...) Zo heeft u nog nooit gehoord van de talibancommandanten Haqiq (CGVS, p. 21), Haqyar (CGVS, p. 21) en Qudratullah (CGVS, p. 22), terwijl deze allen actief waren in het district Sherzad als commandanten. Commandant Haqiq werd gedood in 2013, commandant Haqyar werd gedood in gevechten tussen de taliban en Daesh in uw regio Morga en Wadesar twee maanden voor uw vertrek in 2015, en Qudratullah, die bovendien schaduwgouverneur van de taliban was voor het district Sherzad, werd een maand voor uw vertrek gearresteerd. Dat u nog nooit heeft gehoord van deze drie belangrijke talibancommandanten waarvan er twee net voor uw vertrek dan nog uitgeschakeld of ingerekend werden (...), doet opnieuw vragen rijzen omtrent uw beweerde verblijf in Sherzad, te meer daar u beweert dat u in een garage werkte en naar de radio luisterde (CGVS, p. 23).*

*Ook van andere plaatselijke publieke figuren uit uw regio zoals de onderminister van drugsbestrijding Haroon Rashid Sherzad en het provinciaal raadslid Haji Mohammad Ajmal Umar heeft u nog nooit gehoord (CGVS, p. 20). Dit is vooral opmerkelijk aangezien u op facebook wel fan blijkt te zijn van de pagina's van verschillende nationale politici zoals van vicepresident Abdul Rachid Dostum, van voormalig minister van Binnenlandse Zaken Mohammad Haneef Atmar en van een foto van de Pakistaanse Jamiat-e-Islami partij, hetgeen toch wijst op een zekere politieke interesse. Het is dan zeer opmerkelijk dat u enerzijds niet op de hoogte bent van belangrijke politieke figuren uit uw eigen district*

*maar anderzijds wel interesse toont in nationale politieke figuren, in politieke partijen uit uw buurland Pakistan en in politici uit Kaboel zoals Shukria Barakzai. Bovendien is het vreemd dat u als ongeschoolde arbeider die nooit buiten zijn district kwam toch lid bent van de facebookgroep die in het Pasjtoe "Law and politics" heet en waarin politiek getinte boodschappen geplaatst worden."*

Waar de verzoekende partij beweert dat niet uitdrukkelijk werd geïnformeerd naar Haji Mohammad Ajmal Umar, kan de Raad op basis van het gehoorverslag slechts vaststellen dat de verzoekende partij tijdens haar gehoor gevraagd werd wat zij kon zeggen over Haji Mohammad Ajmal Umar, en dat de verzoekende partij daarop aangaf deze persoon niet te kennen (stuk 7, gehoorverslag, p. 20). Wat betreft de overige personen waarnaar tijdens het gehoor werd geïnformeerd, is de verzoekende partij van mening dat deze niet door iedereen gekend zijn en dat de verwerende partij te zware eisen stelt aan haar. Nochtans kan op basis van hoger weergegeven vaststellingen niet voorbijgegaan worden aan het feit dat de verzoekende partij blijk geeft van een zekere interesse in de (nationale) politiek en kan bovendien geen geloof worden gehecht aan het door de verzoekende partij voorgehouden profiel van ongeletterde arbeider, zoals lager uiteengezet en door de verzoekende partij niet op afdoende wijze weerlegd. In het licht van deze omstandigheden kan van de verzoekende partij wel degelijk redelijkerwijs verwacht worden dat zij bekend is met de namen van voormelde politieke figuren.

Met betrekking tot het door de verzoekende partij voorgehouden profiel van ongeschoolde en ongeletterde arbeider die nooit buiten zijn dorp kwam, dient te worden vastgesteld dat dit niet strookt met informatie die kan worden teruggevonden op verzoekers Facebookaccount. Daaruit blijkt immers dat de verzoekende partij talloze pagina's en berichten op Facebook heeft geliket, en dit reeds in de periode voorafgaand aan haar voorgehouden vertrek uit Afghanistan omstreeks september 2015. Sommige van de door de verzoekende partij gelikete berichten betreffen foto's van teksten. Van een zekere T. N. heeft de verzoekende partij zelfs verschillende lange berichten geliket die in het Engels geschreven zijn en in februari 2016 op Facebook werden geplaatst (zie de prints aanwezig in de map Landeninformatie van het administratief dossier). Op de vraag of zij al een Facebookaccount had in Afghanistan, antwoordde de verzoekende partij tijdens haar gehoor dat haar broer voor haar een account had aangemaakt, maar dat zij niet wist hoe dit te gebruiken (stuk 7, gehoorverslag, p. 11). De Raad is van oordeel dat de vastgestelde activiteit op verzoekers Facebookaccount niet op afdoende wijze wordt verklaard door de bewering dat dit door verzoekers broer werd aangemaakt en gebruikt. Het houdt vooreerst geen steek dat verzoekers broer een account zou aanmaken op verzoekers naam om het vervolgens zelf te gebruiken. Bovendien blijkt uit haar verklaringen duidelijk dat de verzoekende partij zelf op het account actief was door berichten te liken en vriendschapsverzoeken te aanvaarden. Tot slot heeft de verzoekende partij verklaard dat haar broer evenmin naar school is gegaan, wat de vraag doet rijzen hoe het komt dat verzoekers broer ondanks zijn gebrek aan scholing klaarblijkelijk wél vlot met Facebook overweg kan. De bewering in het verzoekschrift dat verzoekers broer zes à zeven jaar naar school is gegaan is in tegenspraak met verzoekers verklaringen afgelegd tijdens het gehoor en derhalve niet aannemelijk.

Tot slot wordt de geloofwaardigheid van verzoekers bewering enkel Pasjtoe te spreken in ernstige mate geschaad door de vaststelling dat zij op Facebook lid is van verschillende groepen met als titel een woord of een spreuk in het Dari, dat zij de pagina "BBC Persian" alsook die van Voice of America "VOA Persian" en "VOA Dari" liket en volgt, en dat zij eerder vermelde berichten in het Engels liket. Waar nog kan worden aangenomen dat de verzoekende partij zekere noties van het Dari via vrienden in België zou hebben verworven, is het hoegenaamd niet aannemelijk dat verzoekers kennis van het Engels het resultaat is van lessen die zij hier in België heeft gevolgd, zoals zij ter terechtzitting van 20 december 2018 aangeeft. Het is immers niet geloofwaardig dat de verzoekende partij in nauwelijks vier maanden sinds haar aankomst in België dermate snel en goed Engels zou hebben geleerd dat zij teksten in het Engels zou kunnen begrijpen, daar waar zij dit bij aankomst in België nog niet zou hebben gekund. Te meer nu de verzoekende partij voorhoudt in Afghanistan ongeletterd te zijn geweest en nooit naar school te zijn gegaan. Dat noch de bestreden beslissing, noch de prints van haar Facebookaccount weerleggen dat de verzoekende partij amper iets schrijft op Facebook, neemt niet weg dat uit voormelde prints minstens een zekere passieve kennis van het Engels blijkt. De suggestie dat de verzoekende partij zomaar wat doet op Facebook, door berichten te liken die zij niet begrijpt, mist overtuigingskracht in het licht van hoger aangehaalde pertinente vaststellingen.

De vaststelling dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde herkomstregio in Afghanistan leidt ertoe dat evenmin geloof kan worden gehecht aan verzoekers vluchtrelaas en beweerde vervolgingsfeiten, daar deze onlosmakelijk met deze regio zijn verbonden.

De Raad kan, in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, geen geloof hechten aan verzoekers beweerde herkomst uit het district Sherzad van de provincie Nangarhar. Samen met de vaststelling dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde regio van herkomst, leidt deze vaststelling ertoe dat evenmin geloof kan worden gehecht aan verzoekers vluchtrelaas en beweerde vervolgingsfeiten, daar deze onlosmakelijk met zijn verblijfplaats zijn verbonden.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

#### 2.4.2. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

Volgens de bepalingen van artikel 48/4, § 1 wordt de subsidiaire beschermingsstatus toegekend aan: *“de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.”*

Volgens paragraaf 2 bestaat ernstige schade uit:

*“a) doodstraf of executie; of,*

*b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,*

*c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”*

Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat de verzoekende partij op deze gronden geen subsidiaire bescherming vraagt.

In zoverre de verzoekende partij zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande waarbij geconcludeerd wordt dat de verzoekende partij deze motieven niet aannemelijk maakt.

Voorts dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. De verzoekende partij maakt geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij in Afghanistan zou hebben gekend.

Uit wat voorafgaat blijkt dat de verzoekende partij haar voorgehouden herkomst uit het district Sherzad van de provincie Nangarhar niet aannemelijk maakt, noch dat zij afkomstig is uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waar, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. Het is de taak van de verzoekende partij om haar verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus.

Het komt de Raad immers niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van de verzoekende partij voor haar komst naar België of over de vraag of de verzoekende partij afkomstig is uit een regio in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet waar geen risico aanwezig is.

De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat de verzoekende partij zelf meent dat er in haar werkelijke regio van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad besluit dat de verzoekende partij geen elementen aanbrengt waarom zij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

2.5. *In casu* maakt de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aannemelijk.

2.6. In zoverre de verzoekende partij aanvoert dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen onzorgvuldig gehandeld heeft in het onderzoek van haar verzoek om internationale bescherming, moet worden vastgesteld dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werd gehoord. Tijdens dit interview kreeg zij de mogelijkheid haar asielmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Pasjtoe machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst/verblijf van de verzoekende partij en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet zorgvuldig te werk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden. Evenmin kan de schending van het redelijkheidsbeginsel worden volgehouden aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

2.7. Waar de verzoekende partij de schending aanvoert van artikel 4 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming, wijst de Raad erop dat richtlijn 2004/83/EG door de richtlijn 2011/95/EG met ingang van 21 december 2013 ingetrokken werd. Dit onderdeel van het middel is onontvankelijk.

2.8. Uit wat voorafgaat is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

**Artikel 1**

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

**Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien februari tweeduizend negentien door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. RYCKASEYS